

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrosancti Nominis Iesv Cvltvs Et Miracvla

Stengel, Carl

Augustae Vindellicorum, 1613

SS. Nomen Iesv à maximis periculis liberat. Cap. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49813](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49813)

non libenter migrare. Iubet iterum pater S. Michaelis nomen proferre. Respondit illa, id permolestum esse, & lacrymas fundens & conquerens, quo, inquit, me & certam Christiani itaq; omnes, in orationes corruunt, dumq; satius diu orant demon occupatam hactenus preadam deseruit: ipsa vero subito potum petijt. Admonita, ut IESVM & MARIAM inuocaret, tanta suauitate & rursus protulit nomen, ut angeli vocem & viderentur sibi audire.

Plurima adhuc eiusdem argumenti exempla consulo prætereo; nam tot eius efficacitatis reperiuntur, ut fastidium mihi lectoris cauendum potius, quam querendi labor sit subeundus. Eandem virtutem deuotæ inuocationis nominis *Saluatoris IESV* vel *CHRISTI* astruunt vetustissimi quique Ecclesiastici scriptores, tam constanter, tam frequenter, ut putidum sit verba eorum coaceruare. Lege D. Iustinum aduers. Triphon. Originem lib. 1. contra Celsum. Tertullianum de corona milit. ad Scapul. & in Apolog. Cyprian. aduers. Demet. D. Athanasium de incarnat. Verbi, Climac. grad. 20. IESV nomine eadē inimicos: neque enim in cælo, aut in terra potentiora sunt arma.

SS. NOMEN IESV A MAXIMIS
PERICVLIS LIBERAT.

CAPVT XV.

Propositi-
o argu-
menti
per simi-
litudinē.

Væ imbecilla sunt, vel fluxa, fuleris indigēt solidis, quibus sustententur. Aquæ fluxæ terra solida sustententur, ita fluxi populi, qui aquarum nomine *Apocal. 17.* significantur,

stabi-

stabili, ac solido IESV nomini, innituntur. Fecit Deus firmamentum singulare, videlicet nomen IESV, hominum corda firmans in medio aquarum, id est, populorum, ut illius firmitate infirmi fulciantur. Infelices domus, quæ diaboli semper nomine personant; felices, in quibus IESV nomen, quod dulcissimum in aure melos est, semper auditur. In maximo terræ motu, vel potius frequentibus terræ motibus Antiochiæ, domus illæ omnes ad quarum ianuas scripta erant hæc verba, IESVS nobiscum est; nemo loco moueatur, firma constiterunt. Sic enim citantur verba prædicta à R. D. Thoma Stapletono, in suo promptuario Catholico: quæ tamen eodem quidem sensu, sed alijs verbis ponuntur ab Interprete Nicephori Langio. Totam historiam his recitat: *Quo tempore multa simul & frequentia Antiochia incendia & veluti præire motus futuri, & præcæta fuere eorum, quæ illam comprehensura erant matulorum. Tempus enim non ita multum intercessit, cum septimus Iustini imperij ageretur annus, mensis decimus, Artemisio mense, cui apud Romanos Maij nomen est, vigesimo nono die, meridie maxime vigente, motus terra & una cum concutiente ebullitione urbi incumbens, eandemque funditus quassans, deformem & horrendam reddidit: & quicquid in ea eximium fuit, in solium coniecit. Ad quam cladem fulmen quoque accessit, ita ut ea mala calamitatem inter se diuisisse viderentur. Bonam enim ciuitatis partem terramotus & concussio solo aquauit. Si quid vero clades ea intactum reliquissent, ignis imminens consumpsit, atque in cinerem & puluerem admirando proorsus modo redegit. Ceterum quomodo & quanta mala ciuitas ea sit perpeffa, quasue rades & publicas porticus, aliaque illustria eius opera, incendio simul & terramotus quasi succisuum opus consummenda præbuerit: insuper quam admiranda, & orationem omnem excellentes arumna diuinitus ad casus eiusmodi accesserint, Ioannes Rhetor singulari cum affectu oratione & uenusta exponit, historia sua*

calami-

Niceph.
libr. 17.
cap. 3.

Incendiū
& motus
terræ An-
tiochiæ.

Clades
maxima
eius urbis

κατα-
γορ.

Euphra-
sij episco-
pi interit-
tus.

Prouidē-
tia diui-
na in me-
dijs ma-
lis opem
benignē
fert.

Euphre-
mius Ori-
entis præ-
fectus, e-
piscopus
Antioche-
nus eligi-
tur.

Alius ter-
ræ motus
Antio-
chiæ.

Antio-
chia
Theopo-
lis nomi-
nata.

calamitate tali finem imponens. In multis hisce cladibus Euphrasius quoque Episcopus, adificiorum ruinis oppressus interijt: Videlicet ne quis ex idoneis, qui curam prouidi in tantis malis Urbis eius gererent, Viris relinqueretur. Sed enim, qua omnia inspicit diuina prouidentia, quæque vindicta gladios miserationis oleo exacuit, atque ante plagas ipsas remedia instruit, atque adeo ab ipsa statim (Et ita dicam) desperatione benignitatem profert, orientalium copiarum Imperatoris mandato præfectum Euphrasium excitauit, sollicitudinemq; pro ciuitate omni suam ita declarauit, Et nihil eorum, qua opus essent, per Euphrasium prorsus prætermitteret. Hunc Antiocheni cura & administrationis eius admiratione Episcopum deligunt. Atque ille sedem eam, perinde atque premium aliquod atque remunerationem tanta sua procurationis, à Deo reciperet, non repudiauit. Post menses autem triginta, grauissimas rursus à terramotu pertulit eadem ciuitas ærumnas: quum deinde à Iustiniano debitam consequuta est curam, seu prouisionem, & Theopolis, hoc est, Dei ciuitas nominata. Vnusquisq; enim ciuium CHRISTI NOMEN pro foribus inscribens, eo modo terra motum dispulit, quum Deus religioso cuidam homini oraculo hæc verba foribus inscribere præscripsisset: CHRISTVS NOBISCVM: STATE. Huc vsque Nicephorus. Quod verò dicit CHRISTI nomen pro foribus inscriptum, quodnam illud aliud esse potest, quam sacrosanctum IESV nomen? vt benè Stapletonus expressit in superioribus.

